

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 (Γ)

¹ Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας

² καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

³ οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

⁴ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

⁵ τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου,

⁶ καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ

¹ Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας (που ὁ Ἰησοῦς ἐζούσε ἀφανὴς εἰς τὴν Ναζαρέτ) ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς καὶ ἐκήρυσσε εἰς τὴν ἐρήμον τῆς Ἰουδαίας (που εὐρίσκεται εἰς τὰ βόρεια τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης).

² Καὶ ἔλεγε· “μετανοεῖτε, ἀλλάξατε φρονήματα καὶ ζωὴν, διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν (τὴν ὁποίαν θὰ μᾶς φέρῃ ὁ Μεσσίας) ἔχει πλέον πλησιάσει”.

³ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης ἦτο ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον εἶχε προφητεύσει ὁ Ἡσαΐας λέγων· “φωνὴ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος κρᾶζει μεγαλοφώνως εἰς τὴν ἐρήμον· Ετοιμάσατε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου, κάματε εὐθεῖς καὶ ομαλοῦς τοὺς δρόμους αὐτοῦ· (δηλαδὴ προπαρασκευάσατε τὶς καρδιές σας καὶ καθαρίσατε τὶς ψυχές σας, διὰ νὰ τὶς ἐπισκεφθῇ ὁ Κύριος).

⁴ Ὁ δὲ Ἰωάννης (αφοσιωμένος στὸν Κύριον καὶ τὴν ἀποστολὴν του) ἐζούσε ἀσκητικὴν ζωὴν· ἐφορούσε ἔνδυμα ἀπὸ τρίχας καμήλου καὶ δερματίνην ζώνην, γύρω ἀπὸ τὴν μέσην του. Ἐτρώγε δὲ μόνον ἀκρίδας (ἀπὸ ἐκεῖνας, που κοπάδια ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὰς ἄλλας περιοχάς) καὶ μέλι, τὸ ὁποῖον ἄγρια μελίττις ἀποθήκευαν εἰς σχισμὰς βράχων ἢ κουφάλες δένδρων.

⁵ Οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς δεξιὰ καὶ ἀριστερά του Ἰορδάνου ἐβγαίναν τότε εἰς τὴν ἐρήμον πρὸς τὸν Ἰωάννην.

⁶ Καὶ ἐβαπτίζοντο ἀπὸ αὐτοῦ στὸν Ἰορδάνην, ὅπου συγχρόνως ἐξωμολογούντο καὶ τὰς ἀμαρτίας των.

ἐξομολογούμενοι τὰς
ἀμαρτίας αὐτῶν.

⁷ Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν
Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων ἐρχομένους
ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης
ὀργῆς;

⁸ ποιήσατε οὖν καρπὸν
ἄξιον τῆς μετανοίας·

⁹ καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν
ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν
Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ Ἀβραάμ.

¹⁰ ἤδη δὲ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν
ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

¹¹ ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν
ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ
ὀπίσω μου ἐρχόμενος
ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ
ὑποδήματα βαστάσαι·
αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί·

⁷ Όταν δε ὁ Ἰωάννης εἶδε πολλοὺς ἀπὸ
τάξιν των υποκριτῶν Φαρισαίων καὶ των
υλιστῶν Σαδδουκαίων να ἐρχονται, δια
να δεχθoύν το βάπτισμά του, εἶπε πρὸς
αυτούς· “Γεννήματα ἀπὸ φαρμακιερές
οχιές (που ἔχετε κληρονομικῶς ἀπὸ τους
προγόνους σας το δηλητήριοι της κακίας
καὶ της μοχθηρίας) ποιός σας ωδήγησε
να αποφύγετε την δικαίαν του Θεοῦ
οργήν, που θα ξεσπάσῃ ἐντος ολίγου;

⁸ Δια να σωθῆτε, δεν ἀρκεῖ το βάπτισμα,
ἀλλὰ πρέπει να κάμετε καὶ ἔργα καλά,
που θα εἶναι καρπός καὶ ἀπόδειξις της
ειλικρινούς μετανοίας σας.

⁹ Καὶ μὴ νομῖσετε ὅτι ἠμπορεῖτε να
σωθῆτε με το να λέγετε μέσα σας, καὶ
μάλιστα με καύχησιν, πατέρα ἔχομεν τον
πατριάρχην Ἀβραάμ. Διότι σας λέγω
τούτο, ὅτι ὁ Θεὸς ἠμπορεῖ καὶ ἀπὸ αὐτές
τις πέτρες να ἀναδείξῃ δια θαύματος
αξίου ἀπογόνους του Ἀβραάμ.

¹⁰ Τώρα δε καὶ το τσεκούρι εὐρίσκεται
πλέον κοντά εἰς τὴν ρίζαν των δένδρων.
(Εφθασε δηλαδὴ ὁ καιρὸς, που θα
εκδηλωθῇ ἡ δικαιοσύνη του Θεοῦ)· κάθε
δένδρον, που δεν κάνει καρπὸν καλόν,
κόπτεται σύριζα καὶ ρίχνεται σὴν φωτιά
(αὐτό θα πάθῃ κάθε ἄνθρωπος, του
οποίου τα ἔργα δεν εἶναι καλά).

¹¹ Εγὼ μὲν σας βαπτίζω με νερό, δια να
σας οδηγήσω εἰς τὴν μετάνοιαν· ἐκεῖνος
ὅμως που ἐρχεται ἐπεῖτα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι
ἰσχυρότερός μου καὶ δεν εἰμαι ἐγὼ ἄξιος
οὔτε τα υποδήματά του να βαστάσω.
Αὐτός θα σας βαπτίσῃ με Πνεῦμα Ἁγίον
καὶ με το πυρ της χάριτος (που κατακαίει

την αμαρτίαν, καθαρίζει δε και ζωογονεί την ψυχήν).

¹² οὗ τὸ πύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

¹² Αυτός κρατεί στο χέρι του το φτυάρι και θα καθαρίση πλήρως το αλώνι του· και το μεν σιτάρι του θα το συγκεντρώσῃ εἰς τὴν ἀποθήκην (τοὺς δικαίους δηλαδή και εναρέτους θα παραλάβῃ εἰς τὴν βασιλείαν του) το δε ἄχυρον θα το κατακαύσῃ εἰς ἀσβεστον πυρ, (δηλαδή τοὺς ἀμετανοήτους ἀμαρτωλοὺς θα τοὺς καταδικάσῃ εἰς τὴν γέενναν του πυρός). Ακούσατέ τα αὐτά Σαδδουκαῖοι και Φαρισαῖοι”.

¹³ Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ.

¹³ Τότε ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν (ὅπου ἔμενε και ἠσχολεῖτο με τὴν ξυλουργικὴν τέχνην) στον Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, δια να βαπτισθῇ ἀπὸ αὐτόν.

¹⁴ ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με;

¹⁴ Ὁ Ἰωάννης ὁμως τὸν ἐμπόδιζε με ἐπιμονήν και ἔλεγε· “ἐγώ, ὁ ἀτελής και ἀδύνατος ἄνθρωπος, ἔχω ἀνάγκην να βαπτισθῶ ἀπὸ σε, και συ, ὁ ἀναμάρτητος και τέλειος, ἐρχεσαι να βαπτισθῇς ἀπὸ ἐμέ;”

¹⁵ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν·

¹⁵ Απεκρίθη δε ὁ Ἰησοῦς και εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἐτσι εἶναι, ἀλλὰ ἄφησε τώρα τας ἀντιρρήσεις και μὴ φέρνεις δυσκολίες στο βάπτισμά μου, διότι ἐτσι πρέπει, και για μένα και για σένα, να εκπληρώσω κάθε ἐντολήν του Θεοῦ· μία ἀπὸ τας ἐντολάς εἶναι και αὐτή”. Τότε ὁ Ἰωάννης τὸν ἀφῆκε να βαπτισθῇ.

¹⁶ καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνέωχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὥσει

¹⁶ Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἐβαπτίσθη, ἐβγήκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ νερό (διότι δεν εἶχε καμμίαν αμαρτίαν να ἐξομολογηθῇ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἔμεναν εἰς αὐτό, ὅσον χρόνον διαρκούσε ἡ ἐξομολόγησίς των). Καὶ ἰδοὺ ἠνοιχθησαν χάριν αὐτοῦ οἱ οὐρανοί και εἶδε τὸ Πνεῦμα του Θεοῦ να

περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον κατεβαίνῃ ὑπὸ τὴν μορφήν της
ἐπ' αὐτόν· περιστεράς και να ἐρχεται ἐπάνω εἰς
αὐτόν.

¹⁷ καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
¹⁷ Και ἰδοὺ ἠκούσθη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν· “Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπημένος (ὁ μονογενής ὡς Θεός υἱός μου, καὶ ὁ ἀπολύτως ἀναμάρτητος ὡς ἄνθρωπος) στὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι πάντοτε πλήρως, διότι πράττει τὸ ἀρεστόν εἰς ἐμέ”.